

Sygn. akt. II K 557/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Brzoskowska

Protokolant: Katarzyna Kostecka,

Prokurator - nieobecny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01 grudnia 2017r. sprawy:

T. P., syna A. i G. z d. B., ur. (...) w M.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 maja 2017 r. o godz. 01:00 w O. przy ulicy (...)w ruchu lądowym na drodze publicznej prowadził pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr. Rej. (...) w stanie nietrzeźwości, I badanie 0,88 mg/l, II badanie 0,93 mg/l, III badanie 0,88 mg/l, IV badanie 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

- tj. o czyn określony w art.178 a §1 k.k

orzeka

I. na podstawie art. 66§ 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego **T. P.** warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się orzeczenia;

II. na podstawie art. 67§3k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

III. na podstawie art. 67§3k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. w zw. z art. 43a§1k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 1.000 (jeden tysiąc) złotych,

IV. na podstawie art. 63§4k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza się okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 16 maja 2017r.,

V. na podstawie art.624§1 kpk zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa, zaś obciąża opłatą w kwocie 60zł.

Sygn. akt II K 557/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony T. P. w dniu 16 maja 2017 roku około godziny 01:00 w nocy przebywał na ulicy (...) w O. na terenie akademików. Przebywał tam w towarzystwie kolegów. Oskarżony spożywał alkohol. Na miejsce oskarżony przyjechał samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...). Na miejscu zaparkował w miejscu do tego niedozwolonym. Oskarżony postanowił przeparkować samochód, by pojazd nie przeszkadzał w przejeździe znajdującej się tam karetki

pogotowia. Po przeparkowaniu pojazdu, do oskarżonego podeszli strażnicy K., którzy zwrócili oskarżonemu uwagę, że w miejscu, gdzie zaparkował postawił auto, również nie można parkować. Strażnicy K. podczas rozmowy z oskarżonym poczuli od niego woń alkoholu i zadzwonili po funkcjonariuszy policji.

Policjanci przebadali oskarżonego urządzeniem kontrolno - pomiarowym alkometr. Pierwsze badanie dało wynik 0,88 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Drugie badanie wskazało wynik 0,93 mg/l w wydychanym powietrzu.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego k.14v-15, k.72v, zeznania świadków M. L. k. 6v, k.73, J. C. k.9v, protokół z badania alkometr k.2, protokół z badania k.3, płyta k.21, protokół oględzin płyty k.24-24v, wydruk z bazy k.29-30, dokumenty k.42-48, k.65/

Oskarżony dotychczas nie był karany sędownie. ***/k.26/***

W toku postępowania przygotowawczego przesłuchiwany w charakterze podejrzanego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził, że tej nocy wypił alkohol, po spożyciu którego kierował samochód w celu przeparkowania.

Na rozprawie oskarżony ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Wyjaśnił, że cała sytuacja miała miejsce pod akademikiem i chodziło o przestawienie samochodu z jednego miejsca na inne. Oskarżony podał, że była to droga nie mocno uczęszczana. Oskarżony dodał, że jego mama jest chora, ma stopień niepełnosprawności, w lutym 2018r będzie miała operację wymiany stawu biodrowego, że ojciec zostawił matkę dla innej kobiety, a brat mieszka w G.. Wyjaśnił, że mieszkają w małej wiosce w Ż. i do najbliższego sklepu jest ok. 7 km i mama nie jest w stanie sama sobie poradzić. Z uwagi na to, że jego mama potrzebuje pomocy, a jego praca wiąże się dojazdami i dzięki pracy utrzymuje siebie i mamę. Oskarżony dodał, że pracuje po 12 h w dzień i noc, a aktualnie został przeniesiony na zastępstwo pod E..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego, gdzie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu należało dać wiarę, gdyż są one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie kwestionował swojego zawinienia oraz sposobu zachowania, a jego wyjaśnienia są szczerze i pełne, zgodne z ustalonym stanem faktycznym.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. L. i J. C.. Świadkowie ci w sposób jasny, konkretny zeznali na okoliczności kierowania przez oskarżonego pojazdem mechanicznym oraz stwierdzenia przez nich stanu nietrzeźwości kierowcy – oskarżonego. Zeznania tych świadków potwierdzają dowody z dokumentów. Wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania świadków i dowody z dokumentów stanowią logiczną całość, na podstawie której sąd ustalił stan faktyczny.

Stan nietrzeźwości oskarżonego potwierdziło badanie za pomocą alkometru, a następnie na urządzeniu alkometr A 2.0. Analiza protokołów ich użycia prowadzi do wniosku, że czynności zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy, sprawnymi technicznie urządzeniami, posiadającymi aktualne świadectwa wzorcowania.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów. Zostały sporządzone przez osoby lub podmioty do tego uprawnione. Zawierają informacje oraz dane, które odnoszą się do ustaleń stanu faktycznego, stanowią jego ważne uzupełnienie. Ich wiarygodność nie budzi zastrzeżeń.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na uznanie, że T. P. będąc w stanie nietrzeźwości, kierował pojazdem mechanicznym – samochodem osobowym po drodze publicznej. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu określonego w art. 178a§1k.k. Jego wina nie budzi wątpliwości.

Swoim zachowaniem, działając z zamiarem bezpośrednim, wyczerpał on dyspozycję art. 178a§1 k.k.

Zgodnie z art. 66 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy, nie karanego za przestępstwo

umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dotyczące oskarżonego T. P. nie nasuwa wątpliwości, co do okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu. W ocenie Sądu wskazane okoliczności przemawiają za przyjęciem, iż oskarżony jako osoba dorosła, mająca odpowiedni zasób doświadczenia życiowego i znająca obowiązujące normy prawne oraz konsekwencje ich nieprzestrzegania, naruszył je, w związku z czym ponosi winę.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodzą jednak przesłanki do zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Oskarżony do tej pory nie był karany sędownie za jakiegokolwiek przestępstwo, stąd wniosek, że jego dotychczasowa niekaralność świadczy o prawidłowym jego stosunku do obowiązujących norm prawnych, co zasługuje na aprobatę. Powyższe świadczą o tym, że popełnienie przez oskarżonego występku miało w jego życiu charakter incydentalny. Z kolei w ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu objętego niniejszym postępowaniem nie jest znaczny. Oskarżony znajdował się co prawda pod wpływem alkoholu i prowadził pojazd w terenie zabudowanym, jednakże miało to miejsce w godzinach późno nocnych, gdy natężenie ruchu zarówno pieszych jak i pojazdów było dużo mniejsze, ponadto pokonał stosunkowo niewielką odległość.

Należy również zauważyć, że opinia o oskarżonym w środowisku, w którym mieszka i pracuje jest pozytywna. Należy też mieć na uwadze, że oskarżony pracuje, a jego dochód jest przeznaczony na utrzymanie własne jak i chorej matki.

Warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego ma nade wszystko na względzie poddanie go w okresie najbliższego roku swoistej próbie, dotyczącej jego przyszłego zachowania. Sąd jest bowiem przekonany, o czym świadczą okoliczności niniejszego postępowania oraz warunki osobiste i właściwości sprawcy, iż określenie rocznego okresu próby pozwoli oskarżonemu na przemyślenie swego zachowania oraz na dostosowanie go do obowiązujących norm i nauczyć go absolutnego respektowania porządku prawnego.

Sąd kierując się przesłankami określonymi treścią art. 66§1 k.k. uznał, iż instytucja warunkowego umorzenia postępowania w przypadku oskarżonego w najlepszym stopniu wypełni cele stawiane przed postępowaniem karnym.

Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi na 1 rok. Na wstępie należy zauważyć, iż przy zastosowaniu instytucji warunkowego umorzenia postępowania orzeczenie przedmiotowego zakazu jest fakultatywne i może zostać orzeczone na kres do 2 lat. Zakaz prowadzenia pojazdów należy do grupy środków o charakterze prewencyjnym i ochronnym, mających na celu zapobieżenie popełnienia przez sprawcę podobnego czynu w przyszłości. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodziły okoliczności tego rodzaju, które powodowały konieczność stosowania tego środka w stosunku do oskarżonego na okres jednego roku. Jak wcześniej Sąd zauważył, oskarżony jechał w godzinach późno nocnych, w miejscu, gdzie ruch nie był wzmożony. Tym samym w ocenie Sądu okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku jest wystarczające, by wyeliminować oskarżonego z ruchu drogowego oraz spełni swoje cele.

Na poczet orzeczonego środka zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy.

Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Fundacji Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości jaką należy uznać za wystarczającą by oskarżony odczuł jej dolegliwość finansową, a jednocześnie jest możliwa do wykonania przez oskarżonego.

W ocenie Sądu sytuacja majątkowa oskarżonego nie pozwala na poniesienie przez niego kosztów w całości, zatem został zwolniony z kosztów sądowych, zaś został obciążony opłatą.